

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 32

เรื่อง เอกลักษณะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และแสดงออกด้วยใจที่เมตตา
ตัวชี้วัด:	แสดงออกถึงการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สาระการเรียนรู้:	การสร้างความสัมพันธ์: การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อปัจเจกชน และกลุ่มคน รวมถึงคริสตจักร

กลุ่มอายุ:	6-8 ปี
หัวข้อหลัก:	ความตระหนักต่อชุมชน
บทเรียน:	เอกลักษณะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชน
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที หรือมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของแขกที่เชิญมาให้แบ่งปันในชั้น

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กรู้จักเอกลักษณะที่เป็นรากฐานของประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของตนได้ เช่น เรื่องเล่า เพลง การเดินรำ ชุดแต่งกายและอาหารพื้นเมือง
2. เด็กสามารถบอกอย่างน้อยสามสิ่งที่เป็นเอกลักษณะของประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของตนได้
3. เด็กจะสามารถอธิบายเหตุผลมาได้อย่างน้อย 2 ประการว่าเหตุใดตนจึงชอบเป็นส่วนหนึ่งในวัฒนธรรมและชุมชนของตนเอง

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ธงชาติไทย หรือรูปธงชาติ (สามารถวาดรูปธงชาติบนกระดานได้)
2. กระดาน
3. ปากกาไวท์บอร์ด
4. กระดาษ และดินสอ สีเทียน หรือ สีไม้ เพื่อทำการ์ดขอบคุณ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งหมด
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อธิษฐานเผื่อสำหรับเด็กๆ ที่เขาจะเรียนรู้วัฒนธรรมที่ดีงามของตนเอง

หมายเหตุเป็นพิเศษ! บทเรียนนี้ต้องเตรียมการสอนที่ดีก่อนล่วงหน้า โดยการเชิญคนหลายๆ คน จากชุมชนเพื่อแสดงการร้องเพลง เล่าเรื่อง ตื่น เล่นดนตรี หรืออาหารที่มีเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม และชุมชน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูแสดงธงชาติไทยให้เด็กๆ ดู (หากว่าไม่มีธงชาติจริง ก็สามารถวาดรูปธงชาติ บนกระดาษวาดเขียนได้) ครูพูดว่า: เมื่อเราเห็นธงชาติไทยเด็กคิดถึงอะไร? ธงชาติเป็นตัวแทนของประเทศของเรา ไม่มีประเทศใดในโลกที่จะมีธงชาติเหมือนกัน ธงชาตินี้เป็นเอกลักษณ์ของประเทศของเราก็เหมือนกับประเทศของเรามีเอกลักษณ์ ไม่มีประเทศไหนที่จะมีเหมือนกันโดยสิ้นเชิง เรามีประเพณี วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เป็นของตัวเอง

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. มีใครสามารถแบ่งปันถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ประเทศของเรา ได้บ้าง? (หนุนใจให้เด็กๆ แบ่งปันเรื่องราวประวัติศาสตร์) เด็กๆ ทราบเหตุการณ์เหล่านี้ได้อย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)
 2. แต่ละวัฒนธรรมย่อมมีประวัติศาสตร์ของตนเอง ซึ่งถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยผ่านทาง เพลง, เรื่องเล่า, และการเขียน, บ่อยครั้งเป็นเรื่องเกี่ยวกับบรรพบุรุษผู้ซึ่งแสดงเกียรติประวัติ ความกล้าหาญ บางครั้งก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ภัยแห้งแล้ง การต่อสู้ บางครั้งก็บอกถึงภูมิปัญญา หรือความโง่เขลาของคนที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้าเรา
 3. มีใครคิดถึงเพลงหรือเรื่องเล่าที่เคยได้ยินและบอกเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือคนที่เคยอาศัยอยู่ที่นี้ในอดีตบ้าง? เด็กๆ คิดว่าทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะจดจำเพลงหรือเรื่องเล่าเหล่านี้ (ให้เด็กๆ ตอบ)
 4. วันนี้เรามีแขกพิเศษ แต่ละท่านจะมาแบ่งปันถึงความสำคัญของวัฒนธรรมของเรา เราจะได้รับกระดาษคนละแผ่นเพื่อใช้เขียนหรือเพื่อช่วยจำข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่เราชอบเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้แบ่งปัน กรุณาแสดงความเคารพต่อแขกแต่ละท่านด้วยการนั่งนิ่งๆ และตั้งใจฟังด้วยความเคารพ (แจกกระดาษและดินสอให้กับเด็กๆ)
- แนะนำแขกทีละคน แขกรับเชิญ แต่ละท่านควรแบ่งปันเรื่องราวที่เป็นตัวแทน ส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ในประเทศ หรือแบ่งปันประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง เปิดโอกาสให้เด็กๆ ถามแขกแต่ละท่านเมื่อแต่ละท่านพูดเสร็จ

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. วันหนึ่งเด็กๆ อาจจะต้องบอกกับลูกๆ และหลานๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เราเห็นที่เกิดขึ้นในประเทศของเรา เราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากแขกพิเศษในวันนี้? (ให้เด็กๆ ตอบ)

- หากว่ามีเวลาให้เด็กฯ ทำการ์ดขอบคุณสำหรับแขกรับเชิญพิเศษ หากว่ามีเวลาไม่มากพอก็ให้เผื่อเวลาให้เด็กฯ ทำการ์ดในการการเรียนรู้ครั้งหน้า

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible][illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper with a pink grid background. The lines are horizontal and dashed, spanning the width of the page.